

Malecki, Ignacy

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja 1992-1994) : Wspomnienia pośmiertne : Janusz Kacprowski (1916-1993)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 56, 48-49

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zasługi, Złota Odznaka za Opiekę nad Zabytkami (1973), Nagroda II stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za pracę *Malarz Gdański Herman Han* (1975), Medal im. Bernarda Chrzanowskiego „*Poruszył wiatr od morza*”, Odznaka Zasłużonego dla Kultury Narodowej (1989); Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1990), Honorowy Obywatel Miasta Tczewa (1991).*

Zmarł w pełni sił twórczych po ciężkiej chorobie w Warszawie 15 grudnia 1993 r. Pogrzeb odbył się 20 grudnia w Pelplinie.

Andrzej K. Olszewski

JANUSZ KACPROWSKI

(1916 – 1993)

Dnia 23 stycznia 1993 r. zmarł przeżywszy lat 76 członek Wydziału VI Towarzystwa Naukowego Warszawskiego prof. Janusz Kacprowski. Prof. J. Kacprowski (ur. 30.VI.1916 r.) był jednym z najwybitniejszych akustyków polskich i całe swe życie zawodowe poświęcił tej dyscyplinie nauki.

Rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w 1939 r., kontynuował je w czasie okupacji na konspiracyjnej Politechnice, otrzymując w 1945 r. dyplom jej ukończenia.

Pracę zawodową zaczął zaraz po wojnie w Państwowym Instytucie Telekomunikacji w Warszawie zajmując się konstrukcją urządzeń elektroakustycznych, zwłaszcza telefonometrią. Jego pierwszym poważnym osiągnięciem była konstrukcja standardowego „sztucznego ucha”, które zostało powszechnie przyjęte jako wzorzec w polskim przemyśle. Był również autorem „zegarynki”, która przez wiele lat służyła w warszawskiej sieci telefonicznej.

Równolegle prowadził wykłady zleczone z elektroakustyki na Wydziale Elektrycznym, a potem Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. W tym czasie napisał dwa podręczniki z elektroakustyki, które przez wiele lat były podstawą nauczania tego przedmiotu; obronił też pracę doktorską z zakresu elektroakustyki.

W 1952 r. przeniósł się z Instytutu do Zakładu Badania Drgań Polskiej Akademii Nauk. W 1953 r. zakład wszedł w skład Instytutu Podstawowych

---

*szczegółowy życiorys, bibliografia prac i inne materiały patrz: „Saeculum Christianum” 1994 nr 1.

Problemów Techniki PAN, w którym prof. J. Kacprowski pracował aż do chwili, gdy ciężka choroba zakończona przedwczesną śmiercią uniemożliwiła mu dalszą pracę.

W uznaniu swoich prac otrzymał tytuł docenta, a następnie profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego oraz liczne odznaczenia i nagrody. Przez wiele lat był w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki kierownikiem Zakładu Akustyki Cybernetycznej. Zakład ten rozwinął się w jedną z przodujących w kraju placówek w zakresie akustyki mowy i miernictwa hałasów. Wśród licznych prac naukowych prof. J. Kacprowskiego na czoło wysuwają się kompleksowe teoretyczne i doświadczalne badania nad analizą i syntezą mowy. Prace te dotyczyły między innymi komunikowania się człowiek – maszyna i optymalizacji telekomunikacyjnych linii przesyłowych. Trwałą pozycję w dorobku z tego zakresu są badania prof. J. Kacprowskiego nad akustyką mowy polskiej.

W dziedzinie elektroakustyki prof. J. Kacprowski miał duży wkład przez sformułowanie oryginalnej teorii przetworników elektroakustycznych. Prace naukowe prof. J. Kacprowskiego znalazły poważne zastosowanie w praktyce, przede wszystkim w telekomunikacji polskiej; trzeba też wspomnieć, że Jego badania mowy wykorzystane zostały w medycynie dla doskonalenia metod diagnostyki wad wymowy i prowadzenia ich korekcji.

Obok działalności naukowej i organizacyjnej w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki prof. J. Kacprowski był jednym z założycieli i czynnych członków Polskiego Towarzystwa Akustycznego.

Śmierć prof. Janusza Kacprowskiego jest wielką stratą dla polskiej akustyki. Pozostanie po Nim pamięć człowieka oddanego swej pracy i życzliwego dla uczniów i współpracowników. Czterdzieści lat Jego pracy w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki pozostawiło trwałą wkład w tej instytucji.

Ignacy Malecki